

d. 5. maj 2017

Erhvervsstyrelsen

hoeringplan@erst.dk

Hermed fremsendes Foreningen af Byplanlæggeres kommentarer til Udkast til vejledning om Grønt Danmarkskort og Udkast til vejledning om udviklingsområder

Udkast til vejledning om Grønt Danmarkskort

Der har i de seneste år hersket stor forvirring om Grønt Danmarkskort. Få kommuner har vedtaget kommuneplaner indeholdende retningslinjer og udpegninger til Grønt Danmarkskort - og indholdet af disse varierer meget. Udsendelse af de statslige interesser i kommuneplanen for revision 2017 (udsendt dec. 2015) og fraværet af krav om Grønt Danmarkskort heri, har resulteret i, at nogle kommuner har fået godkendt kommuneplaner uden Grønt Danmarkskort, ligesom et fåtal af kommunerne herefter har påregnet at skulle planlægge for Grønt Danmarkskort. Indgåelsen af aftalen om en modernisering af planloven lavede om på dette, ligesom udmeldingerne om præcis, hvad Grønt Danmarkskort skal indeholde ændredes. Samtidigt har meldingerne fra Staten lydt på, at kommunerne bare skal gøre, som de plejede ifht. Grønt Danmarkskort – uagtet at det store flertal endnu ikke har arbejdet med området.

Udkastet til vejledning om Grønt Danmarkskort ændrer desværre ikke på, at Staten tilsyneladende stadig ikke har besluttet sig for, hvad der skal udpeges til Grønt Danmarkskort. Vejledningen indeholder modsatrettede udmeldinger om, hvad der skal indgå i Grønt Danmarkskort. På både side 3 og 5 fremgår det,:

”... at kommunernes samlede udpegning af beliggenheden af naturområder med særlige naturbeskyttelsesinteresser samt økologiske forbindelser, potentielle naturområder og potentielle økologiske forbindelser tilsammen udgør kommunens bidrag til Grønt Danmarkskort.”

”Med den seneste ændring af planloven skal kommunerne fortsat udpege de særlige naturbeskyttelsesinteresser og potentielle naturområder. Den samlede udpegning heraf vil udgøre Grønt Danmarkskort.”

Altså skal alle naturudpegninger fra kommuneplanens naturtema automatisk udgøre Grønt Danmarkskort. Men det er jo ikke planlægning. Denne øvelse bygger ikke på en konkret vurdering af, hvilke af disse udpegninger, det giver mening at udpege til Grønt Danmarkskort - og derigennem sikrer større sammenhængende naturområder af en vis kvalitet. Alle de små isolerede øer af natur, der ligger spredt ud over landskabet skal så også indgå. Det giver ikke mening. Denne løsning er illustreret i fig. 1.

På side 9 i Udkast til vejledning om Grønt Danmarkskort beskrives det omvendt, hvordan kommunerne skal foretag en vurdering af, hvad der bør inddrages i Grønt Danmarkskort.:

”Der er indlagt et vist skøn for kommunerne til på baggrund af anvendelsen af Digitale Naturkort og de nationale kriterier at vurdere, hvilke områder, som konkret skal udpeges til at indgå i Grønt Danmarkskort. Det vil sige, at de områder, som ud over de eksisterende Natura 2000-områder, skal indgå i Grønt Danmarkskort, vil bero på oplysninger fra Digitale Naturkort samt kommunernes lokale viden om områdernes naturværdi og økologiske funktion samt afvejningen med andre interesser i arealanvendelsen.”

Denne tilgang til kommunernes fremtidige arbejde med planlægning for et sammenhængende Grønt Danmarkskort synes fra et planfagligt perspektiv at give langt mere mening, og bidrager anderledes positivt til de opstillede politiske mål med Grønt Danmarkskort. Denne tilgang er illustreret i figur 2. Så hvad er op og ned? Det bør klart fremgå af en vejledning, hvad forventningerne til kommunerne er.

Udkastet til vejledning beskriver, at kommunerne skal sikre, at udpegninger til Grønt Danmarkskort ikke konflikter med andre udpegninger. F.eks. anses det ikke at være et problem, at arealer både er udpeget til værdifulde landskaber og Grønt Danmarkskort. Omvendt fastlægger vejledningen, at et areal ikke både kan være udpeget til Grønt Danmarkskort og positiv udpegnings til store husdyrbrug. At denne udmelding er væsentligt forskellig fra de hidtidige udmeldinger omkring Grønt Danmarkskort og landbrugserhvervet eventuelle modsatrettede interesser, er ikke noget FAB vil have en mening om, men den forbudsmæssige tilgang til planlægningen frem for et afsæt i den konkrete faglige vurdering er en yderst u hensigtsmæssig vej at gå og langtfra sagligt.

Kommunernes arealudpegninger til store husdyrbrug er utroligt forskellige og bygger på meget forskellige forudsætninger og ønsker for udpegningerne. Nogle kommuner har udlagt kæmpe store arealer, mens andre kommuner har meget snævre udpegninger. I kommuner med meget snævre udpegninger på ejendomsniveau giver det måske mening at sikre, at udpegningen ikke omfattes af Grønt Danmarkskort, men ved de store fladeudpegninger giver det ikke mening, da betragtelige dele af disse kommuner, så ikke kan indgå i Grønt Danmarkskort. Man er nødt til at tillade, at der kan foretages en konkret vurdering lokalt på baggrund af udpegningsgrundlaget for udlæg til store husdyrbrug. Dette taler også for, at kommunerne skal kunne foretage en konkret afvejning af, hvad der bør indgå i Grønt Danmarkskort. FAB er dog enige i, at en udpegnings til store husdyrbrug *kan* være uforeneligt med placering indenfor Grønt Danmarkskort.

Udkast til vejledning om udviklingsområder

Udkast til vejledning om Udviklingsområder henviser på s. 12 til, at ministeren i invitation af 10. februar henstiller til kommunerne, at de begynder at forberede ansøgninger om udpegning til udviklingsområder. I denne invitation står der:

”Ansøgninger om udviklingsområder skal være baseret på en konkret og systematisk vurdering af kystlandskabet for eksempel ved at anvende landskabskaraktermetoden eller anden lignende metode. Ansøgningerne skal herudover baseres på en endelig vedtaget kommuneplanstrategi, eventuelt i form af en strategi for en eller flere relevante temaer.”

Her fremgår det, at de fysiske udpegninger og vurdering af arealudpegninger skal fremgå af ansøgningen - men ikke som en del af planstrategien. Der står, at ansøgningen HERUDOVER skal baseres på en endelig vedtaget planstrategi. Dette er yderst væsentligt ifht. forskellen på procedurekrav for vedtagelse af planstrategien. Uden fysiske udpegninger skal planstrategien ikke screenes for miljøvurdering og ikke sendes i høring i 8 uger, men blot offentliggøres. Kommunalbestyrelserne kan efter 8 uger vælge at revidere planstrategien på baggrund af indkomne bemærkninger og genvedtage den, men det er ikke et krav.

I bemærkningerne til lovforslaget står der p s. 33:

”Udpegningen af udviklingsområder igangsættes første gang i forbindelse med lovens ikrafttræden

Efterfølgende vil processen for udpegning og ændring af udviklingsområdernes afgrænsning ske i forbindelse med kommunernes planstrategi,....”

Sidste sætning indikerer, at denne proces ikke vil være en forudsætning i første ansøgningsrunde. Uanset ændres de processuelle forhold omkring planstrategien fremadrettet, når der stilles krav om fysiske udpegninger heri.

I Udkast til vejledning om udviklingsområder står der nu, at planstrategierne også i 1. ansøgningsrunde skal indeholde fysiske udpegninger, vurderinger af konkrete arealer osv. Det gør det så godt som umuligt for kommunerne at få vedtaget en planstrategi med det foreslåede indhold, før fristen for indsendelse af ansøgning om udviklingsområder til ministeren 15. oktober. Når behandlingen af lovforslaget nu tilmed er udsat, og loven må forventes først at træde i kraft 1. juli 2017, betyder det, at kommunerne vil skulle sende forslag til tillæg til planstrategier i høring uden et lovgrundlag. Udviklingsområder er ikke en del af den gældende lovgivning, og med en høringsperiode på mindst 8 uger og krav om endelig vedtagelse, skal strategiforslagene i høring før sommerferien.

For det første bør der stilles spørgsmålstejn til, om det overhovedet kan lade sig gøre at sende forslag i høring før lovgrundlaget er i orden, men det er i hvert fald stærkt kritisabelt ud fra et demokratisk perspektiv. FAB finder det yderst kritisabelt, at forligsparterne mener, at dette er en ordentlig behandling af kommuner, borgere og interessegrupper.

Samme tidsfrister og udfordringer gør sig i øvrigt gældende for udnyttelsen af mulighed for omplacering og udlæg af nye sommerhusområder – men det er jo ikke i høring.

Af lovbemærkningerne fremgår det på side 34:

”Kommunerne skal i kommuneplanstrategien beskrive, hvordan de nye sommerhusgrunde kan understøtte vækst og udvikling lokalt. Som led i strategien skal kommunerne også gennemgå eksisterende ubebyggede sommerhusområder og vurdere, om de kan tilbageføres.”

Altså ikke noget om, at de nye udlæg skal fremgå som fysiske udpegninger i planstrategierne.

Kommunerne kan ikke vælge at tage eventuelle bemærkninger til efterretning, ændre på fysiske udpegninger og sende strategiforslagene i forlænget høring – det er der simpelthen ikke tid til.

FAB mener, at sådanne forjagede processer resulterer i dårlig planlægning og demokratisk underskud.

Foreningen af Byplanlæggere
Bestyrelsen